

Decisions perilloses? Una bioètica desafiant

Ester Busquets i Alibés

Directora de *Bioètica & debat*.
 ebusquets@ibb.hsjdbcn.org

Savulescu J. *¿Decisiones peligrosas? Una bioética desafiante*. Madrid: Tecnos; 2012. 340 pp.

El llibre que presentem de Julian Savulescu ens endinsa en una lectura realment desafiant. El professor Savulescu (Geelong, Austràlia, 1963) és metge i filòsof, i actualment dirigeix el centre d'investigació internacional The Oxford Uehiro Centre for Practical Ethics, integrat a la Facultat de Filosofia de la Universitat d'Oxford. També és responsable de l'Oxford Centre for Neuroethics, un dels espais més influents del Regne Unit en temes d'ètica neurocientífica.

Singer avisa que l'obra és una «col·lecció d'assajos provocatius d'un bioètic que està disposat a presentar propostes i plantejar debats allà on molt pocs s'atreveixen»

Peter Singer fa un bon pròleg a l'obra de Savulescu on es detecta la proximitat i coneixença entre els dos autors, i on se'n perfilen també les diferències. Singer avisa que l'obra és una «col·lecció d'assajos provocatius

vuit assajos que conté aquest volum tracten sobre decisions que, com a humanitat, haurem de prendre en les properes dècades: la selecció genètica dels nostres fills, l'ús de les cèl·lules mare, la utilització de drogues per millorar el rendiment esportiu, el respecte a les decisions controvertides, l'aplicació de la neurociència en l'amor i el matrimoni, l'articulació de la millora cognitiva amb la millora moral, la millora genètica, els animals genèticament modificats. L'autor del pròleg assenyala que «aquests assajos diuen coses que necessiten ser dites: no perquè Savulescu tingui raó en tots els punts (encara que en la majoria dels casos crec que la té), sinó perquè si deixem de considerar els seus arguments, estarem escoltant solament a una de les parts en els esmentats debats i donant per suposat coses que, en cas que puguin mantenir-se d'alguna manera, necessiten ser argumentades».

En el primer assaig l'autor reflexiona sobre les possibilitats de la selecció genètica dels fills i sosté que a les parelles que desitgin millorar la vida del fill a través de la selecció genètica se'ls hauria de respectar la seva llibertat de decisió. En el segon assaig, relatiu a les cèl·lules mare, Savulescu defensa la utilització de les cèl·lules embrionàries amb arguments utilitaristes. En el tercer assaig, dedicat a l'ús de les drogues en el món de l'esport, l'australià recomana que deixem de tenir por a les drogues i les acceptem si no provoquen cap dany als esportistes. La legalització de les drogues no suposa necessàriament fer trampes. És més, per l'autor, l'esport podria ser més just i més segur. El quart assaig, centrat en el respecte

Aquests assajos diuen coses que necessiten ser dites: no perquè l'autor tingui raó en tots els punts, sinó perquè si deixem de considerar els seus arguments, estarem escoltant solament a una de les parts en els debats

d'un bioètic que està disposat a presentar propostes i plantejar debats allà on molt pocs s'atreveixen». Els

a les decisions controvertides (rebuig de tractaments vitals, amputació de membres sans, donar o vendre òrgans...), defensa que cal respectar aquest tipus de decisions si els individus són competents, perquè hi pot haver molt bones raons per prendre decisions controvertides. En el cinquè assaig s'estudia l'aplicació de la neurociència en l'amor i les relacions de parella. Savulescu aposta per les neuromillores que poden resoldre els problemes del que ell anomena «discapacitat marital». L'amor és un dels aspectes fonamentals de l'existència i per això «hem d'utilitzar el nostre creixent coneixement en neurociència per millorar la qualitat de l'amor mitjançant la manipulació biològica». En el sisè assaig hi trobem un dels pocs textos on es posa fre a alguna intervenció, en aquest cas al desenvolupament del coneixement. L'argument que fa servir per posar fre a determi-

nat progrés de la ciència és que com que és més fàcil danyar que beneficiar, és millor rebutjar una intervenció, per exemple les armes nuclears o biològiques, si els danys que pot originar són molt greus. En l'assaig setè es reflexiona novament sobre la millora genètica dels éssers humans. Savulescu defensa que si la genètica ens ajuda a ser millors, malgrat les múltiples objeccions que s'hi puguin fer s'han de permetre aquestes intervencions genètiques. En el vuitè i darrer assaig, s'aborda la manipulació genètica dels animals. Naturalment, en la línia dels seus arguments, l'autor reclama un marc normatiu que permeti aquestes tècniques en el món animal.

Si algun lector després de llegir aquesta recensió pensés que amb el resum de les tesis anunciades ja en té prou per saber de què tracta el llibre, i pensés estalviar-se'n la lectura, cometria

un greu error, perquè tot i que aquí es presenten les principals afirmacions de l'autor, el més interessant és descobrir com Savulescu fonamenta els seus posicionaments. I en aquest intent de fonamentació l'australià no banalitzava, ans al contrari, s'hi reflecteix profunditat, erudició, sensibilitat... La lectura de *¿Decisiones peligrosas? Una bioética desafiante*, es comparteixin o no les tesis de l'autor, desafia a pensar seriosament sobre qüestions fonamentals de la bioètica.

Aquesta lectura desafia a pensar seriosament sobre qüestions fonamentals de la bioètica

Beca JP, Astete C. Bioética clínica. Santiago de Chile: Mediterráneo; 2012.

Boladeras M, editora. Bioética, género y diversidad cultural. Cànoves i Salamús: Proteus; 2012.

Callahan D. In Search of the Good: A Life in Bioethics. Cambridge: The MIT Press; 2012.

Callahan D. The Roots of Bioethics: Health, Progress, Technology, Death. Oxford: Oxford University Press; 2012.

Chapouthier G. Kant y el chimpancé. Cànoves i Samalús: Proteus; 2011.

Feito Grande L, Domingo Moratalla T. editores. Investigación en bioética. Madrid: Dykinson; 2012.

García San José D. director. Marco jurídico europeo relativo a la investigación biomédica en transferencia nuclear y reprogramación celular. Cizur Menor: Aranzadi; 2012.

Gentile MC. Dar voz a los valores. Cànoves i Samalús: Proteus; 2012.

Le Breton D. La sociologie du corps. París: PUF; 2012.

Masia Clavel J. Cuidar la vida: debates bioéticos. Barcelona: Herder; 2012.

Pera C. El cuerpo asediado. Meditaciones sobre la cultura de la salud. Madrid: Triacastela; 2012.

Sabater F. Ética de urgencia. Barcelona: Ariel; 2012.

Sonnenfeld A. Liderazgo ético. La sabiduría de decidir bien. Madrid: Encuentro; 2010.

Susanne C, Sand G, directors. Bioéthique: pour un progrès de l'Humanité. París: Memogrames; 2012.